

bi slučajno našle črva ali jeguljino glavo, mi jo lahko prinesete.«

Mati raca se je s svojimi otroki kmalu udomačila; le ono ubogo račko, ki je zlezla zadnja iz jajca in ki je bila tako grda, so druge race suvale, preganjale in celó kurja družina jo je zaničevala.

»Nestvor je!« v tem so se strinjali vsi. Celó puran, ki je bil prišel z ostrogami na svet in se je zdel sam sebi ko cesar, se je napihnil kot jadrnica v vetru, zavozil naravnost proti ubogi rački in glava mu je bila kar rdeča same jeze. Kam naj zbeži uboga živalca, kam naj se skrije? Ah, grenko je biti grd in v posmeh celemu dvorišču.

Minuli so dnevi, pa ni bilo nič boljše. Še slabše je bilo. Ubogo račko so vsi suvali in preganjali. Še sestre so jo zaničevale in so dejale: »Ti grdi nestvor, da bi te mačka vzela!« In njena mati je vzdihovala: »Bolje bi bilo zate, da nisi nikoli prišla na svet!« Kure so jo kavsale, race preganjale in tudi dekla, ki je trosila pičo, jo je suvala z nogo. Tega pa ni mogla račka več prenašati. Zbrala je ves svoj pogum in je zletela čez plot. Ptički v grmovju so preplašeni zleteli v zrak.

(Konec prihodnjič.)

Danilo Gorinšek:

Zvezde.

*Iz višin milijon zvezdâ —
angeli zro iz neba.*

*To oči jim lesketajo,
da vsakogar prepoznajo:*

*kdor tedaj doma še ni,
— naj se še tako solzi —*

v črno knjigo vpisan bo.

Ko Miklavž bo gledal v njo,

*za poredneža izve,
mimo vaše hiše gre.*